

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/212/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614216432
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614216432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte v zložení predsedníčka senátu JUDr. Mária Podhorová, členovia senátu JUDr. Peter Priehoda, JUDr. Anna Snopčoková v právnej veci navrhovateľa S.. S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., I. H. XX, štátneho občana SR, proti odporkyni S. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., I. H. XX, štátnej občianke SR, zast. Advokátskou kanceláriou BAKO JANČIAR LEVRINC - advokáti s.r.o., so sídlom Zvolen, J. Kozáčka 13E, IČO: 36 859 842, o zníženie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 04. 12. 2015 č. k. 4C/153/2014 - 160, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/141/2012-28 zo dňa 30.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 05.02.2013 č. k. 14CoP/138/2012-77 vo výroku o výživnom na G.. S. E., nar. XX.XX.XXXX tak, že otcovi S.. S. E., nar. XX.XX.XXXX znížil výživné na G.. S. E. zo sumy 200 € mesačne na sumu 170 € mesačne, počnúc dňom 01.11.2014 s tým, že výživné je splatné k rukám odporkyne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní považoval za nesporné, že u navrhovateľa došlo k podstatnej zmene príjmu. V čase, keď mu bola určená vyživovacia povinnosť 200 € mesačne, bol jeho mesačný príjem približne 1.742,96 €. V súčasnosti je príjem odporcu 1.101,70 € mesačne. Súd zároveň skonštatoval, že samotná skutočnosť neodôvodňuje zníženie vyživovacej povinnosti na odporkyňu až na sumu 150 € mesačne, ako požadoval navrhovateľ. Súd prihliadol na oprávnené potreby odporkyne, ktoré sama vyčíslila na sumu aktuálnu v čase rozhodovania 590 € mesačne. Súd po vyhodnotení pomerov v zmysle ust. § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine dospel k záveru, že vzhľadom na zmenu majetkových pomerov navrhovateľa je dôvodné čiastočne znížiť určené výživné na odporkyňu, a to na sumu 170 €. Súd považoval za dostatočne preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach navrhovateľa takouto sumou mesačne prispievať odporkyni a sumu považoval za primeranú aj vzhľadom na odôvodnené potreby odporkyne, ktorými sa v odôvodnení v dostatočnej miere zaoberal.

Proti rozsudku okresného súdu podala odporkyňa, zastúpená splnomocnenou advokátskou kanceláriou odvolanie a navrhla napadnutý rozsudok zmeniť podľa § 220 O. s. p. tak, že navrhovateľ bude zaviazaný prispievať na výživu odporkyne výživným mesačne 200 €, prípadne zrušiť rozsudok okresného súdu a vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie v zmysle ust. § 221 O. s. p. Odporkyňa poukázala na odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O. s. p. majú za to, že prvostupňový súd dospel

na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Po právnej stránke vytyka súdu, že sa dôsledne neriadil ust. § 62 ods. 2, 4 a 5, ako aj § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, veta prvá a ods. 3 Zákona o rodine. Podľa odporkyne sa prvostupňový súd v dominantnej miere zameril na zisťovanie atribútov na určenie vyživovacej povinnosti zo strany povinného, teda navrhovateľa a tie vyhodnotil jedine v jeho prospech. Bez všetkého považoval súd za preukázané, napr. náklady na stravu mesačne v sume 300 €, cestovné 100 €, výdavky na kúrenie drevom Navrhovateľ jej pritom žiadne iné plnenia ako určené výživné neposkytuje a nepomáha jej eliminovať náklady spojené so štúdiom na vysokej škole. Má za to, že nie je dôvodné, aby prvostupňový súd bez pochybností uznal ničím nepodložené tvrdené výdavky navrhovateľa v plnej výške a na druhej strane spochybňoval, resp. neuznal všetky písomne preukázané zvýšené výdavky na strane odporkyne. Svoje výdavky vyčíslila sumou 591,37 € mesačne, tieto sú vzhľadom na lokalitu štúdia nie neprimerané. Študuje dennou formou, keď účasť na prednáškach a seminároch v študijnom programe S. H. je povinná. Navrhovateľ reálne nemá záujem o zlepšenie vzťahu s odporkyňou a svojím správaním tento trvalo rozvrátil. Na štúdium prispieva odporkyňa matka finančne 150 € mesačne, pričom táto suma je vzhľadom na príjem matky nadštandardná. Odporkyňa niekoľkokrát pozvala na návštevu navrhovateľa, tento však neprejavil záujem a od septembra 2012 ju nenavštívil ani raz. Vytyka prvostupňovému súdu, že v konaní prihladol jedine na zmenu pomerov (pokles príjmu) na strane navrhovateľa, avšak v primeranej súvislosti nezohľadnil adekvátne zvýšenie výdavkov odporkyne, čím je daná subjektívna zmena pomerov u obidvoch účastníkov konania, ktorú okolnosť súd nedostatočne zohľadnil.

K odvolaniu odporkyne zaslal navrhovateľ písomné vyjadrenie. Mal za to, že súd prihladol na pomery a odôvodnené potreby obidvoch strán konania, zhodnotené boli potreby odporkyne, študentky ako nadštandardné, keď pri vyčíslení potrieb uviedla sumu 591 €, hoci preukázateľné príjmy predstavovali mesačne sumu 300 € (matka 100 €, otec 200 €). Uvádza, že sa pokúšal s dcérou kontaktovať, avšak bezúspešne, nepodaril sa mu kontakt ani telefonicky, ani prostredníctvom aplikácie I.. K vyčísleným nákladom odporkyne uvádza, že ktorýkoľvek študent má náklady trikrát nižšie a vytyka dcére, že si neuvedomila dôvod, pre ktorý šla do G. (študovať, nie chodiť po kozmetických salónoch, fitnesscentrách, a pod.). K nákladom, ktoré vytyka odporkyňa jemu, že sú nadhodnotené uvádza, že býva v rodinnom dome, aj vďaka fyzickej práci, ktorou sa podieľa na ich znížení, môžu byť len v preukázanej výške. K nákladom na stravné, keďže je celý deň mimo bydliska uvádza, že od 01. 12. 2015 je zaradený v Q. V. V. N., čo znamená zvýšené náklady na cestovné, denná dochádzka do zamestnania motorovým vozidlom, vzhľadom na nevyhovujúce autobusové spojenie. Za nepravdivé označil tvrdenie, že neposkytol odporkyňa žiadnu finančnú pomoc, poslal jej 300 € na notebook. Potom, ako dostala peniaze, kontakt znova prerušila. Tiež prerušila kontakt s jeho rodičmi, neprišla na pozvanie na XX. výročie, ani na L. N.. Pritom ako jediní sa jej venovali v čase, keď bola malá. Navrhuje potvrdiť rozsudok okresného súdu ako vecne správny.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. s použitím § 156 ods. 3 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom, postupom súdu, ktoré mu predchádzalo a dôvodov odvolania, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu, ktorý čiastočne vyhovel navrhovateľovi a znížil jeho vyživovaciu povinnosť voči odporkyňa zo sumy 200 € mesačne na sumu 170 € mesačne, je vecne správne. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v zmysle § 219 ods. 2 O. s. p., ktoré je dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, spĺňa teda náležitosti odôvodnenia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

Ako je zrejmé z obsahu spisu a dôvodov napadnutého rozsudku, prvostupňový súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, toto vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O. s. p. s aplikáciou príslušných ustanovení Zákona o rodine, ktorých aplikáciu náležite odôvodnil. Pokiaľ prvostupňový súd svoje skutkové zistenie, že na strane navrhovateľa došlo k podstatnej zmene pomerov v tom, že došlo k výraznému zníženiu príjmu navrhovateľa v rozsahu približne mínus 600 €, bez zavinenia navrhovateľa (z dôvodu organizačných zmien), a pokiaľ prvostupňový súd hodnotil túto skutočnosť ako dôvodnú pre zmenu rozhodnutia o výživnom, nebol dôvod, aby sa odvolací súd od takéhoto hodnotenia odchyľil. Nemožno súhlasiť s dôvodmi odvolania, v zmysle ktorých prvostupňový súd hodnotil jednostranne pomery účastníkov tak, že akcentoval, resp. uprednostňoval zmenu pomerov len na strane navrhovateľa

a nedostatočne vyhodnotil zmenu pomerov na strane odporkyne, toto tvrdenie odvolací súd neakceptuje. Napadnutý rozsudok je dostatočne jasný, určitý a zrozumiteľný, prvostupňový súd konkrétne vysvetlil, prečo neakceptuje všetky odporkyňou uvádzané výdavky ako odôvodnené a skúmal aj, či výživné v zníženej výške bude zodpovedať zákonnému ustanoveniu v tom, že bude zodpovedajúce primeraným potrebám odporkyne. Pokiaľ prvostupňový súd dospel k záveru, že na strane navrhovateľa došlo k takej zmene pomerov, ktorá je dôvodná pre zníženie jeho vyživovacej povinnosti, nevyhovet však navrhovateľovi v celom rozsahu majúť za to, že výške 170 € mesačne oproti návrhu navrhovateľa 150 € mesačne je taká, že umožňuje navrhovateľovi takouto sumou pravidelne mesačne odporkyni prispievať, na druhej strane dospel k záveru, že takáto suma spolu s príspevkom od matky pokryje odôvodnené potreby odporkyne tak, ako to predpokladá ust. § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine nezistil odvolací súd dôvod na zmenu rozhodnutia podľa § 220 O.s.p. Zároveň novo upravená výška výživného je v súlade s ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil, konštatujúc zároveň aj správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., pričom úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.